

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl samosoudcem Mgr. Zdeňkem Macháčkem ve věci

žalobce: X, narozený dne X
státní příslušnost Mongolsko
bytem X

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 2. 2025, č. j. OAM-4223-25/ZM-2024

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhá zrušení shora uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým byla podle § 44a odst. 11 ve spojení s § 46e odst. 1 a § 37 odst. 1 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých

zákonů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), zamítnuta žalobcová žádost o prodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty, a to z důvodu, že žalobce byl pravomocně odsouzen za spáchání úmyslného trestného činu.

2. Žalovaný v napadeném rozhodnutí shrnul, že žalobce podal dne 17. 1. 2024 žádost o prodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty. V průběhu řízení bylo zjištěno, že rozsudkem Okresního soudu v Trutnově sp. zn. 3 T 56/2024, který nabyl právní moci dne 15. 8. 2024, byl žalobce uznán vinným ze spáchání zvlášť závažného úmyslného trestného činu těžkého ublížení na zdraví dle § 145 odst. 1 zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, a přečinu omezování osobní svobody dle § 171 odst. 1 téhož zákona. Za spáchání této trestné činnosti mu byl uložen trest odnětí svobody v trvání 3 let, který byl podmíněně odložen na zkušební dobu 5 let za současného stanovení dohledu. Vzhledem k uvedenému žalovaný odkázal na úpravu § 44a odst. 11, § 46e odst. 1 a § 37 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců s tím, že vzhledem k popsanému odsouzení je dán důvod pro zamítnutí žádosti o prodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty. Pokud žalobce reagoval tak, že poškozenému hradí škodu a svého činu lituje, nemění to nic na naplnění důvodu pro neprodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty. Žalovaný se dále zabýval otázkou, zda jeho rozhodnutí není v rozporu s mezinárodními závazky ČR a odkázal na čl. 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod. Konstatoval však, že žalobce v tomto směru žádné námitky nevznese, žalovaný lustrací zjistil, že žalobce nemá v ČR rodinné příslušníky. Jeho vazby k ČR nejsou natolik intenzivní, aby měl žalovaný rozhodnout jinak.

II. Žaloba

3. Žalobce v podané žalobě uvedl, že nezákonnost napadeného rozhodnutí spatřuje v účelovém a diskriminačním výkladu cizineckého zákona, v nepřezkoumatelnosti, opomenutí zásady přiměřenosti a obecných principů lidskosti, nesprávnosti správního uvážení, nesprávném hodnocení důkazů a porušení předpisů o dokazování ve správním řízení a nepřiměřeném zásahu do lidských práv. Na řízení ve věci zrušení trvalého pobytu nelze mechanicky aplikovat ustanovení § 37 odst. 1 písm. a) cizineckého zákona. Je nutno posuzovat přiměřenost rozhodnutí o zrušení dlouhodobého pobytu v kontextu dopadů do soukromého a rodinného života žadatele a jeho rodinných příslušníků, jak to vyplývá z mezinárodních smluv. Musí zde existovat reálná hrozba působící do budoucna a nikoliv pouze jedno případné protiprávní jednání nejnižší trestní společenské škodlivosti v minulosti. Zájem na zachování osobního a rodinného života významně převažuje nad zájmem na zrušení platnosti zaměstnanecké karty. Osobní a rodinný život je základní hodnotou, na které je postavena do českého práva inkorporovaná směrnice Rady 2003/86/ES o právu na sloučení rodiny.
4. Správní orgán jen mechanicky aplikoval ustanovení § 37 odst. 1 písm. a) cizineckého zákona. Napadené správní rozhodnutí nesprávně nezkontrolovalo rozsah vazby žalobce k území. Žalobce žije v ČR dlouhodobě od ledna 2018, tedy přes 7 let. Má zde zázemí a přátele. Již uhradil škodu na zdraví způsobenou poškozenému a uzavírá splátkové kalendáře prostřednictvím celního úřadu. V Mongolsku nemá zázemí a možnost splácení by z Mongolska byla v podstatě vyloučena. Navíc by žalobce neplnil podmínky dohledu probačního úředníka a následkem zrušení zaměstnanecké karty by bylo vyvolání trestného činu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání. S výjimkou skutku, za nějž byl odsouzen, se žalobce vždy snažil úzkostlivě dodržovat zákony ČR. Žalobce byl potrestán mírně, nemá žádné nedoplatky na daních, sociálním nebo zdravotním pojištění.

5. Žalobce dále uvedl, že nesouhlasí s vyloučením možnosti podání odvolání proti napadenému rozhodnutí, přestože vyloučení dvouinstančního řízení zákon umožňuje. Absence dvou instancí ve správním řízení zakládá rozpor takovéto procesní úpravy s kautelami obsaženými v čl. 6 Úmluvy a v čl. 36 Listiny. Zásah do rodinného života cizince a jeho rodinných příslušníků lze srovnávat se zásahem do rodinného života a práva na volný pohyb v důsledku vyhoštění občana Evropské unie. Pojem porušení veřejného pořádku zahrnuje odsouzení za spáchání závažného trestného činu a vztahuje se například na případy podpory terorismu nebo extremistických postojů. Směrnice zjevně vyžaduje, aby bylo ke zrušení platnosti trvalého pobytu z důvodu veřejného pořádku přistoupeno výhradně v situacích, kdy se cizinec dopustí jednání, které představuje dostatečně závažné ohrožení základního zájmu společnosti, typicky v podobě nejzávažnější trestné činnosti jako je násilná trestná činnost. Tak tomu ale v případě žalobce nebylo, pouze jednou řídil pod vlivem alkoholu. Žalovaný nevzal v úvahu okolnosti vzniku, původ a účel právní úpravy institutu dlouhodobého pobytu – zaměstnanecké karty a dostatečně nezvážil zásah do základních lidských práv žalobce oproti zájmu na dodržování veřejného pořádku. Žalobce je rovněž přesvědčen, že bylo v celé věci doručováno v rozporu se správním řádem, fikce rozhodnutí byla správním orgánem vyznačována na rozhodnutí svévolně bez potřebného ověření údajů pro doručování, a nebyly tak v době vydání rozhodnutí splněny podmínky pro vydání meritorního rozhodnutí.

III. Vyjádření žalovaného

6. V písemném vyjádření k žalobě žalovaný navrhl, aby soud podanou žalobu zamítl. Uvedl, že žalobce byl pravomocně odsouzen pro trestné činy výše uvedené. Trest nebyl dosud vykonán, není tedy zahlazen. Byl naplněn důvod pro neprodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty, zákon zde nedává žalovanému prostor pro správní uvážení, což plyne i z judikatury Nejvyššího správního soudu. Žalovaný zvažoval případný rozpor rozhodnutí s čl. 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, nicméně jej neshledal. Žalobce ohledně případných dopadů rozhodnutí do jeho soukromého a rodinného života neuvedl ničeho. Žalovaný se v tomto ohledu k jemu známým skutečnostem vyjádřil. Žalobce argumentuje nepřiléhavě směrnicí o právu na sloučení rodiny, ačkoli v ČR žádnou rodinu nemá. Své závazky může plnit i ze země původu, plnění podmínek probačního dohledu musí při ztrátě pobytového oprávnění řešit s probačním úředníkem, případně přes soud. Námitka ohledně doručování se zjevně netýká žalobce, který si písemnosti osobně přebíral. Nesouhlas s nemožností podat odvolání nemůže mít na rozhodnutí žalovaného vliv.

IV. Posouzení věci krajským soudem

7. Napadené rozhodnutí a řízení jeho vydání předcházející soud přezkoumal v řízení dle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), v rozsahu a v mezích uplatněných žalobních bodů dle § 75 odst. 2 s. ř. s. s tím, že přitom vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu v souladu s § 75 odst. 1 s. ř. s.
8. Z obsahu předloženého správního spisu soud zjistil, že žalobce dne 17. 1. 2024 podal žádost o prodloužení jeho stávající zaměstnanecké karty. Po podání žádosti žalovaný zjistil, že žalobce byl vzat do vazby a je trestně stíhán. Následně žalovaný získal rozsudek Okresního

soudu v Trutnově ze dne 26. 6. 2024, č. j. 3 T 56/2024-344, který nabyt právní moci dne 15. 8. 2024 a jímž byl žalobce odsouzen za spáchání zvlášť závažného zločinu těžkého ublížení na zdraví dle § 145 odst. 1 trestního zákoníku a přečinu omezování osobní svobody dle § 171 odst. 1 trestního zákoníku. Po výzvě k seznámení s podklady žalobce uvedl, že spáchání trestné činnosti lituje a hradí způsobenou škodu. Přes souhlasné závazné stanovisko úřadu práce vycházející ze situace na trhu práce vydal žalovaný shora označené napadené rozhodnutí.

9. Soud předně konstatuje, že podaná žaloba je v řadě aspektů zcela obecná, ba dokonce obsahuje zjevně šablonovitě převzatou argumentaci, která není v případě žalobce vůbec přiléhavá. Žalobci nebyl zrušen trvalý pobyt, nýbrž mu nebyla prodloužena doba platnosti zaměstnanecké karty. Nelze hovořit o tom, že důvodem pro rozhodnutí žalovaného bylo, že žalobce jednou řídil pod vlivem alkoholu. Nelze hovořit o nedostatku závažnosti žalobcem spáchaného jednání, když žalobce mj. spáchal zvlášť závažný zločin, tedy trestný čin vysoké závažnosti, v daném případě násilné povahy. Ustanovení § 37 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců, které žalovaný ve spojení s dalšími ustanoveními uvedeného zákona aplikoval, nadto předpokládá pro cizince negativní rozhodnutí tehdy, jestliže byl cizinec pravomocně odsouzen za spáchání úmyslného trestného činu. Tak tomu v dané věci jednoznačně bylo, což žalobce ani nezpochybňuje. Společenská škodlivost žalobcova jednání je nadto vysoká, když žalobce mj. těžce poškodil jiného na zdraví. Žalovaný za takových okolností skutečně není nadán správním uvážením, které by jej opravňovalo k nastalému odsouzení žalobce nepřihlížet a požadované pobytové oprávnění mu udělit. Aplikovaná ustanovení zákona o pobytu cizinců byla žalovaným v dané věci vyložena jediným možným způsobem, žalobce neuvádí, v čem mělo spočívat porušení ustanovení o dokazování či vadné hodnocení důkazů. Rozhodnutí žalovaného je rovněž zcela srozumitelné a lze z něj seznat, jak žalobce rozhodl, podle jaké právní úpravy a základě jakých zjištění. O zcela obecně namítané nepřezkoumatelnosti rozhodnutí proto nemůže být řeč.
10. Patrně nejrozsáhlejší část žalobní argumentace směřuje k nepřiměřenosti napadeného rozhodnutí, v jejímž důsledku by měly být porušeny mezinárodní závazky ČR. Ani této námitce nemůže soud přisvědčit. Zákon o pobytu cizinců v případě neprodloužení zaměstnanecké karty z důvodu dle § 37 odst. 1 písm. a) nezakotvuje povinnost správních orgánů posuzovat přiměřenost dopadů takového rozhodnutí. Podle stávající judikatury správních soudů však ani v takovém případě nejsou správní orgány zbaveny povinnosti respektovat čl. 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (srov. rozsudek NSS ze dne 22. 11. 2017, č. j. 6 Azs 348/2017-26). Přiměřenost dopadu rozhodnutí je tedy třeba posuzovat i v dalších případech ke konkrétní námitce (např. rozsudky NSS ze dne 22. 1. 2020, č. j. 10 Azs 256/2019-39; či ze dne 12. 3. 2020, č. j. 9 Azs 352/2019-33). Znamená to, že pokud cizinec vznesl konkrétní námitku týkající se nepřiměřenosti zásahu do soukromého a rodinného života, správní orgán se s touto námitkou musí vypořádat (srov. další rozsudky NSS ze dne 14. 3. 2019, č. j. 7 Azs 554/2018-36; či ze dne 4. 4. 2019, č. j. 9 Azs 72/2019-37; ze dne 12. 12. 2019, č. j. 10 Azs 310/2019-32; nebo ze dne 22. 1. 2020, č. j. 10 Azs 256/2019-39).
11. V daném případě žalobce konkrétní námitky nevznsl. Nadto se žalovaný vypořádal s těmi aspekty žalobcova života, které mu byly známy. Uzavřel především, že žalobce nemá v ČR

žádné příbuzné, což žaloba nespornuje. Soud považuje takové vypořádání za plně postačující, ostatně i podaná žaloba je v tomto ohledu zcela nekonkrétní, když žalobce neuvádí jedinou osobu, k níž by měl mít vztah. Stěží se proto žalobce může dovolávat směrnice o právu na sloučení rodiny. Samotná sedmiletá délka pobytu žalobce v ČR nemůže odvrátit důsledek, který si žalobce sám způsobil spácháním závažné trestné činnosti. Srovnání žalobcovy situace s vyhoštěním občana Evropské unie, jímž žalobce není (a není ani jeho příbuzným), je nepřipadné. Pokud je zákonným důsledkem páchaní úmyslné trestné činnosti neprodloužení pobytového oprávnění cizince, nemůže takové neprodloužení samo o sobě způsobit spáchání trestného činu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání. Napadeným rozhodnutím není žalobci přímo uloženo vycestovat z ČR. Pokud žalobce v konečném důsledku z ČR vycestuje, je na něm, aby o vycestování a jeho důvodech informoval probačního úředníka, jenž zajišťuje výkon dohledu nad žalobcem. Žalobci vzniklé dluhy mohou být hrazeny také ze zahraničí.

12. K vyloučení možnosti podat ve věci odvolání nepřistoupil svým rozhodnutím žalovaný, nýbrž nemožnost podat odvolání plyne přímo z ustanovení § 168 odst. 3 zákona o pobytu cizinců. Žalobci takto není upřena možnost obrátit se ve své věci k soudnímu přezkumu, čehož žalobce využil. Soud za těchto okolností neshledává porušení ústavně či mezinárodně zakotvených práv žalobce. Námitka vadného doručování je mimoběžná. Žalobce v řízení aktivně vystupoval a napadené rozhodnutí si osobně převzal. V tomto ohledu tedy nemohl být poškozen na právech, ostatně se mu podařilo proti rozhodnutí žalovaného podat včasnou žalobu.

V. Závěr a náklady řízení

13. Na základě shora uvedeného soud podanou žalobu zamítl jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. V souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. soud ve věci rozhodoval bez jednání, když oba účastníci se k této otázce na výzvu soudu ve stanovené lhůtě nevyjádřili.
14. Výrok o nákladech řízení se opírá o § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalovanému, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly. Soud proto vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty

na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Liberec 2. června 2025

Mgr. Zdeněk Macháček
samosoudce